

Є. Маланюкові

Леонід Мосендз

Мені здається: це когорти,
ряди твоїх металевих слів.
Здіймаєш тризубий прапор ти
над військом предківських степів

Знова торують легіони
шляхи задернілих доріг...
О, хто поставить перепони
оцій розмірності каліг!

А вождь глядить звитяжним оком
на міць не зірваних ще пут,
здіймає вгору меч високо
і заслухається в салют...

Та тільки ніч над містом шатер
почне змінювати черги чат, —
зникає вождь і імператор
і днини відгуки мовчать.